"అదేమిటి? మీ ధనం ఉన్న కుండని దొంగ దొంగిలించాక మా దగ్గరకి వచ్చి ఎందుకు చెప్పలేదు? మేం వాడిని తక్షణం పట్టుకునే వాళ్ళం కదా? మేం చూడకపోతే తప్పించుకుని పారిపోయేవాడు?" ఆ గ్రామస్థులు అడిగారు.

"లేదు నాయనా. ఆ కుండని నేనే అతనికి ఇచ్చాను తప్ప వాడు దొంగతనం చేయలేదు. తన కృతజ్ఞతలని కూడా నాకు తెలియచేసి వెళ్ళాడు. కాకపోతే అతని దగ్గర ఓ కత్తి ఉంది. కాని ఆ కత్తి కన్నా వాడి నాలుక పదును. అంతే. వాడ్ని వదిలిపెట్టండి." కోరాడు సాధువు.

ఆ రోజు నించి ఆ దొంగ దొంగతనాలని మానేసి ఆ సాధువుకి శిష్యుడై ఆయనకి సేవ చేస్తూ ఆయన దగ్గరే ఉండిపోయాడు.

63. శిథిలాలయం

తమ రాజ్యానికి ఓ గొప్ప చిత్రకారుడు వచ్చాడని తెలుసుకున్న ఓ రాజు అతన్ని పిలిచి తన రాజ్యంలో శిథిలమైపోయిన ఓ దేవాలయం బొమ్మని గీయమని కోరాడు. అందుకు చిత్రకారుడు ఒప్పుకున్నాడు. తనకి కొన్ని వారాల సమయం కావాలని కోరాడతను.

అతను దేశం అంతా తిరిగి అలాంటి దేవాలయం కోసం వెదకసాగాడు. చివరకి ఒకటి చూసి తృప్తిపడ్డాడు. దాని ఎదురుగా వున్న ఓ చెట్టు నీడలో కూర్చుని అతను ఏకాగ్రతగా ఆ దేవాలయం చిత్రాన్ని గీయసాగాడు. అతని పనిని భంగపరిచేవారు ఎవరూ లేకపోవడంతో పది రోజుల్లో ఆ చిత్రాన్ని పూర్తి చేసేసాడు.

వెంటనే రాజధానికి బయలుదేరి రాజుగారికి చిత్రం పూర్తయిన సంగతి విన్నవించాడు. రాజుగారు ఉత్సాహంగా దాన్ని చూపించమన్నాడు. చిత్రకారుడు దాని తెర తీయగానే అందరి చూపులూ ఆ చిత్రం మీద పడ్డాయి. కొందరు పిచ్చి మొక్కలు మొలిచిన గోడలున్న ఆలయాన్ని వూహిస్తే, మరికొందరు కూలిపోతున్న గోడలని వూహించారు.

ఆ చిత్రాన్ని చూడగానే వెంటనే అక్కడ నిశ్శబ్దం ఆవరించింది.

ఎదురుగా వారికి అతి చక్కటి దేవాలయం బొమ్మ కనిపించింది. గుడి బయట చక్కటి లాన్స్, ఫౌంటెన్స్, బంగారు గోపురం. ఆ ఆలయం ఎంతో సుందరంగా వుంది.

రాజుగారు వెంటనే ఆ చిత్రకారుడిని అడిగారు.

"నే చెప్పింది నువ్వు సరిగ్గా వినలేదా? నేను శిథిలమైన దేవాలయం బొమ్మని కదా గీయమన్నది? మరి ఇంత అందమైన బొమ్మని గీసావేమిటి?"

"నేను పొరబాటుగ్గా వినలేదు. మీరు కోరినట్లే నేను శిథిలమైన దేవాలయాన్నే గీసాను రాజా." చెప్పాడు చిత్రకారుడు.

"మాకలా అనిపించడం లేదు." చెప్పారు రాజుగారు.

"ఓ సారి ఆలయం కిటికీ లోంచి వెండి శఠగోపం వున్న ప్లేట్‌ని చూడండి. దాన్నిండా సాలెగూళ్ళు. నేల మీద దుమ్ము. పైనంతా బూజు. భక్తులు సరిగ్గా రాని దేవాలయమే నా ఉద్దేశంలో శిథిలమైన దేవాలయం తప్ప భౌతికంగా శిథిలమైనది శిథిలాలయం కాదు." వివరించాడు ఆ చిత్రకారుడు.

64. ఏకాగ్రత

ఒకతను ఓ సన్యాసి దగ్గరకి వెళ్ళి అడిగాడు.

"స్వామీ! మీ మనసు ఎప్పుడూ పరిపూర్ణంగా దైవం మీద నిలచి వుంటుందని విన్నాను. నిజమేనా?"

అవునన్నట్లుగా తలూపాడు అతను.

"ఎంత ప్రయత్నించినా నాకా ఏకాగ్రత సాధ్యం కావడం లేదు. అందుకు నాకో దారి చెప్తారన్న ఆశతో వచ్చాను."

"సరే. ఈ రాత్రికి ఆశ్రమంలో నిద్ర చెయ్యి. రేపు మళ్ళీ కలుద్దాం." చెప్పాడా సన్యాసి.

ఓ మంచం మాత్రమే పట్టే అతి చిన్న కుటీరంలో పడుకున్నాడతను. పై కప్పు మీద నించి సన్నటి దారానికి వేలాడే ఓ కత్తి అతని కంట పడింది. ఆ దారం తెగితే అది సూటిగా వచ్చి అతని గుండెల్లో గుచ్చుకుంటుంది. మృత్యు